

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 7 lutego 2005 r. odmawiająca uwzględnienia wniosku Skarżącego, który kwestionuje legalność przetwarzania jego danych osobowych przez operatora telefonii cyfrowej. Przetwarzanie tych danych polegało na przekazaniu wiarytelności, a tym samym danych osobowych Skarżącego, firmie zajmującej się ich windykacją. Podstawą rozstrzygnięcia Generalnego Inspektora jest przepis art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, który stanowi, że warunkiem przetwarzania danych jest działanie administratora w „prawnie usprawiedliwionym celu”, które nie może zarazem naruszać „praw i wolności osoby”, której dane dotyczą, przy czym ust. 4 pkt. 2 tego przepisu wskazuje, że tym prawnie usprawiedliwionym celem może być dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wziął pod uwagę fakt wydania przez Sąd wobec Skarżącego nakazu zapłaty, spornej sumy, któremu została nadana klauzula wykonalności.

Warszawa, dnia 7 lutego 2005 r.

GI-DEC-DS - 27/05

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, późn. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 18 ust. 1 *a' contrario* w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tj. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie udostępnienia przez Spółkę (operatora telefonii cyfrowej, Sp. z o. o.), danych osobowych Pana A.B. Domowi Obrotu Wierzytelnościami (Sp. z o.o.),

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu 16 kwietnia 2004 r. Pan A.B. zwany dalej również Skarżącym, złożył w Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych skargę dotyczącą udostępnienia jego danych osobowych przez Spółkę Domowi Obrotu Wierzytelnościami. Z treści przedmiotowej skargi wynikało, iż Skarżący kwestionuje legalność udostępnienia przez Spółkę jego danych osobowych Domowi Obrotu Wierzytelnościami i wnosi o nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem w tym zakresie. W celu

rozpatrzenia przedmiotowego wniosku, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił m.in.:

1. Pan A.B. był klientem Spółki w związku z zawartymi z ww. Spółką umowami o świadczenie usług telekomunikacyjnych.
2. W dniu 22 listopada 2002 r. Spółka zawarła z Domem Obrotu Wierzytelnościami umowę o przelew wierzytelności. W § 1 pkt 1 powyższej umowy Spółka oświadczyła, iż przysługują jej niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne wynikające z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek za opóźnienie z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych. W związku z realizacją ww. umowy udostępnione zostały Domowi Obrotu Wierzytelnościami dane osobowe dłużników, w tym dane osobowe Pana A.B.
3. Jako podstawę udostępnienia danych przez Spółkę oraz ich pozyskania przez Dom Obrotu Wierzytelnościami wskazano art. 509 i n. Kodeksu cywilnego.
4. Zakres udostępnionych Domowi Obrotu Wierzytelnościami przez Spółkę danych osobowych Pana A.B. obejmował m.in. nazwisko i imię, adres zamieszkania, datę urodzenia.
5. Skarżący nie wyrażał zgody na przekazanie przez Dom Obrotu Wierzytelnościami osobom trzecim praw i obowiązków wynikających z zawartej z nim umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.
6. W dniu 13 maja 2003 r. Sąd Rejonowy w Zamościu VII Wydział Grodzki na skutek pozwu wniesionego przez Dom Obrotu Wierzytelnościami w dniu 29 stycznia 2003 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z którym A.B. miał zapłacić powodowi 797,08 zł wraz z odsetkami.

W dniu 4 lipca 2003 r. Sąd Rejonowy w Zamościu nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. Powyższy tytuł wykonawczy został wydany radcy prawnemu Panu C.D. pełnomocnikowi Domu Obrotu Wierzytelnościami .

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych – w tym ich udostępnianie i pozyskiwanie - jest zgodne z prawem wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Stosownie do treści tego przepisu, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której

dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Na podstawie całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie zaistniała ostatnia z wyżej wymienionych przesłanek legalnego udostępnienia przez Spółkę i pozyskania przez Dom Obrotu Wierzytelnościami danych osobowych Pana A.B.

Przepis art. 23 ust. 1 pkt 5 ustanawia warunki legalnego przetwarzania danych, które powinien spełnić administrator danych. Wynika z niego, że warunkiem przetwarzania danych jest działanie administratora w „prawnie usprawiedliwionym celu”, które nie może zarazem naruszać „praw i wolności osoby”, której dane dotyczą. Zgodnie zaś z art. 23 ust. 4 ustawy, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności: marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych (pkt 1), dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (pkt 2).

Ponadto, wskazać należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11 marca 2004 r. (sygn. akt II SA 1631/03), w odniesieniu do przepisu art. 23 ust. 1 pkt 5, stwierdził, iż „niewątpliwie podjęte w prawnie usprawiedliwionym celu należy uznać działania przedsiębiorcy, które zmierzają do dochodzenia i egzekwowania należności wobec strony umowy. Jednakże działania takie powinny być zgodne z prawem, niezbędne dla osiągnięcia tego celu oraz nie mogą naruszać praw i wolności osoby, której dane dotyczą”.

Stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wyrażone w ww. wyroku, oraz - przede wszystkim - fakt wydania przez Sąd wobec Skarżącego w dniu 13 maja 2003 r. nakazu zapłaty, któremu została nadana w dniu 4 lipca 2003 r. klauzula wykonalności, prowadzi do wniosku, iż udostępnienie danych osobowych Pana A.B. przez Spółkę i ich pozyskanie przez Dom Obrotu Wierzytelnościami nie spowodowało naruszenia praw i wolności Skarżącego. Tym samym bezpodstawnym byłoby kwestionowanie istnienia w niniejszej sprawie przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Należy bowiem przyjąć, że Pan A.B. nie korzystając z prawa wniesienia w wyznaczonym terminie sprzeciwu wobec nakazu zapłaty określonej kwoty pieniężnej wraz z ustawowymi odsetkami na rzecz Domu Obrotu Wierzytelnościami, w którego imieniu działał radca prawny Pan C. D. zaakceptował jego zasadność (w konsekwencji również nowego administratora jego danych osobowych) jak i wysokość samego roszczenia. Dodać także należy, iż orzeczenia sądowe wydawane są na podstawie obowiązujących przepisów prawa, które kształtują sferę praw i wolności obywatelskich. Z tego też względu nie można upatrywać w wydanym przez Sąd na podstawie obowiązujących przepisów prawnych nakazie zapłaty naruszenia praw i wolności osoby, wobec której taki nakaz został wydany. Ponadto, zaznaczyć trzeba, że w niniejszej sprawie spełniona została także - wymagana przepisem artykułu 23 ust. 1 pkt 5 ustawy -

przesłanka „niezbędności” przekazania danych osobowych dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionego celu jakim jest dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2).

Wskazać należy również, że zakwestionowanie zasadności przetwarzania przez Dom Obrotu Wierzytelnościami danych osobowych Pana A.B. prowadziłyby w istocie do ingerencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w treść sądowego orzeczenia do czego nie jest on uprawniony. W niniejszej sprawie to niezawisły Sąd wydał rozstrzygnięcie odnoszące się do sfery cywilno – prawnej, tj. kwestii stwierdzenia zarówno samego prawa do dochodzenia od Skarżącego roszczeń jak i określenia podmiotu, który może tego dokonywać, a tym samym prawa do przetwarzania danych osobowych Skarżącego.

Reasumując, w związku z ustalonym w niniejszej sprawie stanem faktycznym i prawnym, stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do uznania, że dane osobowe Pana A. B. przetwarzane były przez Spółkę oraz Dom Obrotu Wierzytelnościami niezgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych, a w konsekwencji wnioski Skarżącego nie zasługują na uwzględnienie.

Z tych względów brak jest podstawy dla uwzględnienia wniosku Skarżącego.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od daty doręczenia mniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).